

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **EKLEONA s.r.o.**, se sídlem Nuselská 499/132, Praha 4, zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2023, č. j. 8251/1.30/23-4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2024, č. j. 8 Ad 3/2024-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o přestupku na úseku zaměstnanosti. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně (dále „stěžovatelka“) žalobou. Městský soud v Praze řízení o ní zastavil usnesením pro nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatelka se kasační stížností domáhá zrušení tohoto usnesení.

[2] Předmětem sporu je otázka, do kdy měla stěžovatelka zaplatit soudní poplatek.

[3] Stěžovatelka společně s podáním žaloby neuhradila soudní poplatek. Městský soud (jednající vyšším soudním úředníkem) ji proto usnesením z 12. 2. 2024 vyzval k jeho zaplacení do 15 dnů od doručení tohoto usnesení. K doručení došlo téhož dne. Dne 12. 3. 2024 soud řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Stěžovatelka jej zaplatila následující den. K tomu městský soud uvedl, že lhůta již uplynula a poplatek jí vrátil.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatelka napadla usnesení městského soudu kasační stížností pro nesprávné posouzení právní otázky dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Stěžovatelka namítla, že městský soud nesprávně posoudil běh lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku vydal vyšší soudní úředník, a proto proti němu lze podat námitky. Právní moci nabylo 28. 2. 2024, od tohoto okamžiku běžela lhůta pro zaplacení, která skončila až 14. 3. 2024. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek o den dříve. Svůj právní názor opřela o usnesení Nejvyššího soudu z 28. 4. 2020, č. j. 22 Cdo 1933/2019-761.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Skutkové okolnosti jsou nesporné. Předmětem posouzení je pouze otázka, zda měla stěžovatelka zaplatit soudní poplatek do 15 dnů od doručení výzvy, nebo do 15 dnů od právní moci usnesení, tedy po uplynutí lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí vyššího soudního úředníka dle § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících.

[9] Stěžovatelka odkázala na usnesení NS č. j. 22 Cdo 1933/2019-761, dle kterého vydá-li usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku vyšší soudní úředník, je nutné zohlednit, že proti němu může účastník řízení podat námitky do 15 dnů ode dne doručení. Právní moci nabývá až marným uplynutím lhůty k podání námitek, nebyly-li podány; byly-li námitky podány, doručením rozhodnutí předsedy senátu o těchto námitkách. Následně NS uzavřel, že lhůta k zaplacení soudního poplatku běží ode dne právní moci rozhodnutí, nikoliv ode dne jeho doručení.

[10] NSS souhlasí s tím, že civilní i správní soudy by měly též předpisy vykládat zásadně stejně. Rozšířený senát NSS ustáleně uvádí, že v případech, kdy je předmětem výkladu právní otázka, k jejímuž posouzení jsou příslušné oba nejvyšší soudy, takže mezi nimi může dojít k interpretačnímu střetu, je v zájmu zachování jednoty a předvídatelnosti soudního rozhodování, právní jistoty a autority soudní moci na místě maximální zdrženlivost těchto orgánů a snaha vyhnout se neshodám (např. usnesení z 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018-85, č. 4367/2022 Sb. NSS, bod 85).

[11] K odkazu stěžovatelky je ale potřeba uvést, že judikatura Nejvyššího soudu se od roku 2020 změnila. Velký senát občanskoprávního a obchodního kolegia usnesením z 12. 1. 2022, č. j. 31 Cdo 1622/2021-369, výslovně překonal stěžovatelkou namítané rozhodnutí (viz bod 16 usnesení velkého senátu). Dospěl naopak k závěru, že pro usnesení obecně platí, že lhůta k plnění počíná běžet od jeho doručení. Zvláštní úpravu, která by počátek lhůty pro zaplacení soudního poplatku vázala na právní moc usnesení, NS nenašel. Počátek běhu lhůty k zaplacení proto není vázán na právní moc usnesení.

[12] NSS nevidí důvod se od závěrů NS odchýlit. Tento závěr je rovněž v souladu s výrokem výzvy v této konkrétní věci, který zněl: „*Soud vyzývá žalobkyni, aby do 15 dnů od*

pokračování

doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000 Kč (...). O důsledku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byla stěžovatelka městským soudem poučena. Námitky proti výzvě stěžovatelka nepodala, natož aby s nimi byla úspěšná.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2024

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu